

УДК 821.161.2–1/–3.09”192/193”:050:929:016 О.Бабій

ПЕРІОД «ЛНВ» – «ВІСТНИКА» У ТВОРЧОМУ БУТТІ ОЛЕСЯ БАБІЯ: БІБЛІОГРАФІЧНИЙ ТА БІОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТИ

Оксана Утріско

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Університетська, 1, Львів 79000, Україна*

Зосереджено увагу на періоді 1922–1939 років у житті Олесь Бабія, який означено як продуктивний і вартісний. З допомогою бібліографічного та біографічного підходів до спадщини митця у часописі «ЛНВ»–«Вістник» заактуалізовано ідею творчого універсалізму, яка може бути продуктивною для студій над усією творчістю О. Бабія.

Ключові слова: Олесь Бабій, «ЛНВ»–«Вістник», бібліографія, універсалізм, біографія.

Якщо переглянути числа Донцовського «ЛНВ»–«Вістника» від 1922 до 1939 року, можна пересвідчитися у тому, що серед його авторів є Олесь Бабій, митець, народжений стрілецьким визвольним змагом, «митусівець», а згодом, у 30-х роках, – оунівець, автор «Гімну українських націоналістів».

Частотність його літературної присутності у журналі – неоднакова, однак досить регулярна, а сама спадщина, що є різноманітною в аспекті жанровому, тематичному, стильовому, може становити значний науковий інтерес. Тим більше, що відповідної літературознавчої оцінки вона не має дотепер. Варто лише відзначити спорадичні спроби у царині бібліографії, виокремити силует О. Бабія в українських періодичних виданнях Галичини міжвоєнного періоду. Наприклад, у бібліографічному покажчику Л. Сироти, присвяченому групі «Митуса», є позиції, що стосуються участі О. Бабія у «ЛНВ» за редакцією Д. Донцова у 1922 і 1923 роках [11, с. 38, 47, 76, 77, 84, 85, 88]. Таке хронологічне обмеження бібліографії зумовлене функціонуванням групи «Митуса». Однак О. Бабій співпрацював із «ЛНВ»–«Вістником» значно довше. Цінність роботи Л. Сироти щодо творчості О. Бабія полягає у спробі бібліографічного виокремлення поетичного, літературно-критичного, перекладного його здобутків у період «Митуси». У виданні «Вістник: місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. 1933–1939: Систематичний покажчик змісту», який підготували Т. Добко, Б. Ясінський [3] також можемо спостерігати хронологічне обмеження в увазі до автури часопису.

Тому насамперед варто виокремити проблему бібліографічної реконструкції силуету О. Бабія на сторінках Донцовського часопису, що дасть змогу сформулювати подальшу літературознавчу перспективу в осмисленні цієї

літературної постаті. Адже бібліографія, як слушно і влучно зазначав І. Франко, – «канва, по якій вишиває історія літератури».

Оглядаючи Донцовський журнал, можемо констатувати, що О. Бабій розпочав співпрацю із ним від першого року його життя, за винятком кількох випусків, присутній у дискурсі журналу – як суб'єкт літературного процесу і об'єкт рецепції до 1939 року, тобто впродовж усього періоду його виходу під егідою Д. Донцова. Варто зупинитися на з'ясуванні передусім біографічних та бібліографічних особливостей літературної присутності О. Бабія у часописі.

Отже, 1922 року виходить оновлений ЛНВ за редакцією Д. Донцова. І вже у першому числі наявне прізвище О. Бабія і поезія «На селі». Згодом з'являться ще вірші «Юний сміх» (кн. 3), «Тихше» (кн. 3), «Жита» (кн. 4), «Моя молитва» (кн. 8), також два поетичні переклади лірики І. Еренбурга (кн. 7) та рецензія на книгу малої прози М. Матієва-Мельника (кн. 9). Отже, маємо 7 віршових публікацій (5 оригінальних та 2 перекладні) та 1 рецензію. Також від 1922 року бере початок «вістниківська» літературно-критична рецепція письменництва О. Бабія – у малій прозі (кн. 5).

Чи випадковим було авторство О. Бабія у «ЛНВ»? Думаємо, що ні, адже світоглядно О. Бабій тяжітиме в цей час до націоналістичного політичного руху, щораз більше поринаючи у нього, що матиме згодом для нього суттєві життєво-політичні наслідки. Варто зазначити, що стрілецька когорта, яка тоді розפורшилася по часописах Галичини, загалом прихильно сприйняла появу «ЛНВ» Д. Донцова. Якщо звернемося до гумористично-сатиричного часопису «Маски» за 1923 рік, побачимо у ньому шаржовий, але доброзичливий портрет Д. Донцова у виконанні і О. Бабія, і Р. Купчинського. Наприклад, у «Весняних рефлексіях» Чмелика (псевдонім О. Бабія), що є шаржем-оглядом львівської преси, вигідними для портретованого оцінками мазками змальовано його профіль як редактора нового часопису. На фоні «політики в нас», що «неначе метелик, – раз туди, раз сюди» – автор наголошує на питанні послідовного дотримання задекларованої 1922 року позиції:

Я цікаву одну маю думку свою:
– Чи Донцов є борцем чи героєм в бою?
Чи буде він війну і ненависть славить,
Як гарматне ядро понад ним задзвенить? [13, с. 3]

Однак авторові імпонує войовничість і волюнтаризм видання, редакторська атмосфера, адже далі у сатирі подано оцінку часопису «Руслан», від якого «чути запах гниючого трупа» [13, с. 3], також схвалення харизми Д. Донцова та акцентування її специфіки містить і шарж-«епітафія» Р. Купчинського у другому числі «Масок»:

Отсе пан Донцов політик фаховий,
Оскільки мав би ще й вишкіл військовий,
То вже напевно в нас на Україні
Витяв би штуку а La Муссоліні [9, с. 6].

Згодом «Маски» обігруватимуть літературну й ідеологічну мілітарність редактора «ЛНВ»–«Вістника» у фейлетоні «Новий репертуар українського театру у Львові на 1923/24 рік», Оголошуючи прем'єрні вистави українського театру (тобто громадського та культурного життя) у виконанні провідних акторів (прикметних галицьких діячів), де серед «артистів у головних ролях» зазначений Д. Донцов у п'єсі «Тимко капраль» І. Мидловського [8, с. 4].

Про сприйняття концепції журналу О. Бабієм та її підтримку свідчить також і виступ О. Бабія 1923 року зі статтею-оглядом української преси за 1922 рік, що зумовила дискусію поміж ним, Є. Маланюком та Д. Донцовим. Частково звернено на неї увагу – з позиції Є. Маланюка у статті М. Крупача [6]. У перспективі варто її проаналізувати з погляду усіх учасників. Можливо, також, що мотив стійкості в бою, який прозвучав у сатирі Чмелика, пов'язаний власне із дискусією «про молодих». Принагідно зауважимо, що для О. Бабія цей конфлікт згодом матиме продуктивні творчі наслідки – він з більшою увагою придивлятиметься до літературної постави Є. Маланюка, належно і поважно сприйматиме її творчу специфіку. У 1929 році О. Бабій боронитиме редакторську стратегію Д. Донцова на конгресі націоналістів 1929 року, та про це згодом.

Чи була співпраця із часописом Д. Донцова для О. Бабія основною його діяльністю у літературній періодиці? Адже продуктивність його тут не надто інтенсивна, хоча маємо окремі періоди творчого піднесення (1929) і періоди мовчання (1927, 1928).

Упродовж 1924–1929 років він жив у Празі, де вчився в Українському педагогічному інституті ім. М. Драгоманова та захистив докторську дисертацію (1929). У празький період також дописував до інших львівських часописів – наприклад, до гумористично-сатиричного «Зизу» у 1924 році [12, с. 215]. З 1925 року він – член редакційної колегії органу ГУНМ «Національна думка», у 1926–1928 роках – його головний редактор [5, с. 364]. З 1930 року живе у Словаччині [12, с. 215]. У 1939–1941 роках працював учителем літератури в українській гімназії в Холмі. Після війни проживав на еміграції [5, с. 364].

Треба розуміти, що часово-кількісна нерівномірність поданих до журналу матеріалів зумовлена насамперед біографічними колізіями письменника, який у період міжвоєнної проявляв себе у різноманітних площинах громадського та літературно-мистецького життя.

Відомо, що у 1921–1923-му роках О. Бабій працював у сатирично-гумористичному журналі «Будяк», 1923 року перейшов до наступника «Будяка», часопису «Маски». Також присутній у дискурсі львівських часописів «Вперед» (1922), «Діло» (1922) «Громадський Вістник» (1922, 1923), «Нашим інвалідам» (1922), «Народньому ілюстрованому календарі товариства «Просвіта» на 1923, 1924 рік» (1922), «Світ дитини» (1922), «Свобода» (1922, 1923), «Січові вісти» (1923), «Театральне мистецтво» (1922, 1923), «Новий час» (1923), «Земля і воля» (1923), дописував до празької «Нової України» (1923).

Окрім цього, митець працював у напрямі вияскравлення власної творчої індивідуальності – як поет, прозаїк, драматург. Виходять друком його поетичні збірки: «Поезії» (Львів, 1923), «Перехрестя» (1930), «За щастя оманюю» (1930), «Пожнив'я» (1930), поема «Гуцульський курінь» (1930), «Остання офіра

цесареві» (Львів, 1937), збірки малої прози «Шукаю людини» (Львів, 1921), «Гнів» (Львів, 1922), повісті «Перші стежі» (Львів, 1937), «Дві сестри» (Станіславів, 1938), «Останні» (1938)

Якщо статистично облікувати присутність О. Бабія у журналі у 20-х роках, то побачимо, що 1923 році О. Бабій друкує три вірші, дві рецензії та один поетичний переклад, у 1924 році – один віршовий твір та три рецензії, у 1925 році – дві поезії, один переклад, дві рецензії, у 1926 році – три поезії, одну рецензію. У 1927-му у журналі з'являється лише відгук на Бабієву поему «Гуцульський курінь», а у 1929-му – вісім поезій, одна рецензія та дві великі літературознавчі розвідки – про М. Євшана, та ідеологічні основи літератури. Можна сказати, що 1929-й рік у творчому життєписі О. Бабія був підсумковим щодо його наукових пошуків у Празі, звідси – така продуктивність на сторінках журналу і у 1930-му році, і у 1931-му, адже продовжено публікування його наукових розвідок.

1929-й рік зумовлює і рух життєвих колізій письменника. У січні–лютому 1929 року О. Бабій брав участь в установчому конгресі ОУН у Відні, що його історики характеризують як «завершальний етап об'єднання націоналістичних течій української політики» [5, с. 5]. У ньому О. Бабій був внесений «до реєстру учасників від Закарпаття» у другому півріччі 1928 – початку 1929 років [5, с. 46], у проекті списку учасників на КУН від 27–28 січня 1929 року внесений «від Групи Української Національної Молоді» (Прага) із помітною про підтвердження приїзду [5, с. 48]. Під час роботи конгресу О. Бабій також брав участь у полемічному обговоренні завдань націоналістичного руху та ідеологічного напрямку «ЛНВ» Д. Донцова у зв'язку із головною стратегічною лінією ОУН – відкиданням будь-якої партійної чи класової диференціації та презентацією і реалізацією ОУН як домінуючої сили українського суспільного життя [4, с. 534]. Частково О. Бабій визнав рацію позиції Д. Донцова, яку можна застосовувати, наприклад, у Закарпатському регіоні: «Конгрес стає згори на цю лінію, на яку хочемо звести український націоналістичний рух: на шлях непартійності. А ригіди поставивши так справу, не продискутуємо в цілості; ми загубимо ідеальну мету. Комуністичний рух може протиставитися всім устроям державним найбільше. А все ж він знаходить можливість об'єднати легальні шляхи з нелегальними. Ми можемо зависнути в абстракті, не ставши реальним політичним чинником. Не біймося ставляти націоналізму рухом суспільних партій. Легальність є в сусідстві з лояльністю. Але приміром на Закарпатті маємо можливість створити партію і становище Донцова в тому випадку є правильніше, ніж наше» [5, с. 66].

Бачимо, що О. Бабій захищав Донцовську лінію ЛНВ у точці плюралістичного ставлення до власне літературного автора часопису: «Л. Н. В. тільки ідеологічно є націоналістичним, а щодо поезії, то поети не згуртовані в ЛНВ, а також часто не націоналістів друкують. Український націоналізм не здобувся на організацію літературного світа. Є свобода повна до анархічності у протиставленні до комуністів. Ніяка група це не робила. Одинокий Донцов поширює це, але це один і тому, що вони не інтегруються, він не в силі охопити» [5, с. 77]. Згодом у дискусії про проблему націоналізму й ідеології на засіданні ідеологічної комісії О. Бабій виступив на захист Д. Донцова в його прагненні

«охопити націоналізмом всі ділянки життя»: «Вище Доноцова не перейдемо. Включити в тези уступ про волонтаризм» [5, с. 144].

У 1930 році О. Бабій продовжує публікування на шпальтах журналу розвідку про Миколу Євшана, також друкує розвідку про Фрідріха Ніцше. Оглядач журналу у рубриці «Нові книжки» липнево-серпневого числа інформує про вихід Бабієвої збірки поезій «Перехрестя» (Львів, 1930).

У вересні 1932 року відбувався у Львові так званий «процес конгресівців» – судове слухання справи учасників Націоналістичного конгресу. У результаті судової розправи усіх учасників конгресу, а це О. Бабій, О. Бойдуник, Ю. Вассиян, Є. Зиблікевич, С. Ленкавський, З. Пеленський, окрім Є. Зиблікевича, що «зміг переконати присяжних у зміні політичних уподобань», «було засуджено до чотирьох років ув'язнення» [5, с. 361].

Станом на січень 1934 року О. Бабій уже півтора року перебував у Дрогобицькій в'язниці внаслідок засуду на 4 роки у «справі конгресівців» за належність до ОУН. Кореспондент «Діла» підрахував, що йому залишилося там сидіти ще два з половиною роки [10]. Отже, з 1932 року по 1936 О. Бабій відбував ув'язнення.

Отже те, що у 1932 році О. Бабій не виходив на шпальти «ЛНВ» із жодним твором, зумовлено його арештом. Хоча митець значився у передплатній рекламі часопису на останній сторінці титульного аркуша: «ЛНВ принесе м. і. твори: Ол. Бабія, В. Бирчака, І. Калиніва, Н. Королевої, А. Крижанівського, Вол. Кучабського, Н. Лівицької, Ю. Липи, Галі Мазуренко, Е. Маланюка, М. Матіїва-Мельника, Л. Мосендза, О. Ольжича, У. Самчука, О. Стефановича, В. Стефаніка – в белетристиці і поезії...». Очевидно, що напрям його писань відповідав проголошеній програмі журналу: «літературний імперіалізм в краснім письменстві, творчий суб'єктивізм в критиці, енергетизм – в філософії, волонтаризм – в політиці», а самі твори «...вносять в нашу дійсність творчі ідеї завтрашнього дня і ті, що відсвіжують традиції нашого великого минулого» [1].

Загалом бачимо, що у 30-х роках О. Бабій присутній лише у літературно-критичному дискурсі часопису – і осмислюється як автор поезії, прози, чи загалом учасник літературного життя Львова – власне «вісниківського» чи не «вісниківського» напрямку. Часопис реагує на збірку поезій «Перехрестя» (Львів, 1930) [7, 1930. – Кн. 7–8. – С. 743], еротичну лірику «За щастя оманюю» (Львів, 1930) [7, 1930. – Кн. 2. – С. 189–190], стрілецька його проза, повісті «Дві сестри» [1, 1937. – Кн. 2. – С. 155–156] та «Останні» [1, 1937. – Кн. 6. – С. 472–473]. Полемічно сприймається, наприклад, оцінка О. Бабія причин стрілецької поразки у листопадові дні, яку той озвучив у часописі «Час» [7, 1930. – Кн. 7–8. – С. 933]. Цікавим є судження часопису у дефініюванні такого явища, як «львівські поети» і застосування його до постаті О. Бабія [1, 1935. – Кн. 2. – С. 150–155].

Окремо варто виділити критичне ставлення «Вісника» до О. Бабія у якості працівника газети «Українські вісті» упродовж 1936–1939 років. Хоча на шпальтах журналу маємо лише два таких моменти, однак вони дуже красномовні. Один стосується статті О. Бабія в газеті «Українські вісті» про Лесю Українку «Чверть століття по смерті Лесі Українки». Оглядач «М. З.» в'їдливо зауважує, що О. Бабій «не любить того світогляду»..., який «сьогодні аж приходиться у нас

до голосу» [1, 1938. – Кн. 9. – С. 679]. З інтонацій можна зрозуміти, що О. Бабій уже не працює із «Вістником», і, можливо перед тим мав якісь ідейного характеру розходження з редакцією. Другий момент – акцент часопису на прямій світоглядній незгоді, майже неприхованому ворожому ставленні до доробку О. Бабія у газеті «Українські вісті», із тематикою та характером його публікацій [1, 1939. – Кн. 3. – С. 230–232]. Засновником «Українських вістей» був Фронт Національної єдності, українська націоналістична партія, лідером її був Дмитро Паліїв, який вважав, що «поряд із таємною підпільною організацією мала існувати легальна політична партія націоналістів, яка б, використовуючи всі легальні можливості, поширювала національно-патріотичні ідеї, а водночас користувалася результатами тиску на уряд з боку підпілля», що викликало незгоду у лідерів ОУН [2, с. 102]. Виступаючи проти політики «нормалізації» УНДП та проти тактики політичного терору ОУН у міжвоєнний час займала місце поміж крайніми націоналістичними та консервативними угрупованнями [4, с. 1004]. Офіційна ідеологія «творчого націоналізму», творцем якої вважають Миколу Шлемкевича [2, с. 103], ґрунтувалася «на ідеї інтеграції нації та створення авторитетного національного проводу, щоб забезпечити повернення українського народу в коло активних суб'єктів історії» [4, с. 1005], також «подолання партійних поділів» [2 с. 103]. Щоправда, у другій половині 1930-х років парія зблизилась із гетьманським рухом, виявивши схильність до доктрини монархії [4, с. 1005]. Треба розуміти, що у випадку критики О. Бабія, очевидно, наявні розходження у нюансах націоналістичної стратегії.

Загалом систематична присутність О. Бабія як автора «Вістника» засвідчує його сприйняття і літературної програми часопису, і його власне національних акцентів. Першопублікація у ньому літературознавчих монографій митця – також красномовний факт. Наскільки значущим був О. Бабій у журналі як його автор, чи наскільки його творчі вияви тут були естетично вартісніші на фоні публікацій у інших часописах, – питання майбутнього, які потребують ретельної пошукової праці. У перспективі – розгляд спадщини О. Бабія на тлі вістниківської концепції «літературного імперіалізму», конкретизація його відносин із Д. Донцовим, осмислення напрацьованого у родо-видовому плані та з погляду творчої еволюції митця і цілісності його мистецького силуету.

Подаємо бібліографічний реєстр спадщини О. Бабія у часописі «ЛНВ» (1922–1923) – «Вістник» (1933–1939), що виходив під егідою Д. Донцова за родовим та хронологічним принципами.

Список літератури

1. Вісник : Місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. – Львів, 1933–1939.
2. Дедик О. Львів. Місто наших героїв : путівник / О. Дедик, А. Козицький, В. Мороз, В. Муравський; [за ред. А. Козицького]. – Львів : Літопис, 2009. – 248 с.
3. Добко Т. В. Вістник : Місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. 1933–1939 : Системат. покажч. змісту / Т. В. Добко, Б. Д. Ясінський; наук. ред. О. С. Онищенко; НАН України. Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського; б-ка Конгресу США; НТШ Америки. – К.; Вашингтон; Нью-Йорк, 2002. – 340 с.

4. Довідник з історії України (А–Я) : посібник для середніх загальноосвітніх навчальних закладів / за заг. ред. І. З. Підкови, Р. М. Шуста. – Вид. 2-ге. – К. : Генеза, 2001. – 1136 с.
5. Конгрес Українських націоналістів в 1929 році : документи і матеріали / Упоряд. В. Муравський; НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; Центр досліджень визвольного руху. – Львів, 2006. – 420 с.
6. *Крупач М.* Дмитро Донцов та Євген Маланюк : перше полемічне перехрестя / М. Крупач // Вісниківство : літературна традиція та ідеї : збірник наукових праць, присвячений пам'яті Василя Іванишина / ред. колегія: Л. Кравченко (голова), О. Баган, П. Іванишин та ін. – Дрогобич : Коло, 2009. – С. 49–58.
7. Літературно-науковий вістник. – Львів, 1922–1932.
8. Новий репертуар українського театру у Львові на 1923/24 р. // Маски. – 1923. – Ч. 2. – 7 квіт. – С. 4.
9. *Р. К.* Епітафії. I серія (Донцов, Федорців, Голубець, Струтинський, Л. Лепкий, О. Бабій, М. Гайворонський) / Р. К. // Маски. – Львів, 1923. – Ч. 2. – 7 квіт. – С. 6.
10. Самовбивчий замах Олесья Бабія? // Діло. – 1934. – Ч. 3. – 5 січ. – С. 1.
11. *Сирота Л.* Літературна група «Митуса (1921–1922)»: О. Бабій, В. Бобинський, Р. Купчинський, Ю. Шкрумеляк : Бібліографічний покажчик / Л. Сирота; НДЦ періодики ЛНБ ім. В. Стефаника. НАН України. – Львів, 2004. – 190 с.
12. *Сніцарчук Л. В.* Українська сатирично-гумористична преса Галичини 20–30-х рр. ХХ ст. : історико-функціональний аспект та інтерпретаційні особливості / Л. В. Сніцарчук. – Львів, 2001. – 240 с.
13. *Чмелик.* Весняні рефлексії / Чмелик // Маски. – Львів, 1923. – Ч. 1 – 30 марта. – С. 3.

**Бібліографія Олесья Бабія
у часописі «Літературно-науковий вістник» (1922–1932)
та «Вістник» (1933–1939)**

Поетичні твори

1922

- Бабій О. На селі: [вірш] / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1922. – Кн. 1 (за май). – С. 27.
- Бабій О. Юний сміх: [вірш] / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1922. – Кн. 3 (за липень). – С. 200.
- Бабій О. Тихше: [вірш] / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1922. – Кн. 3 (за липень). – С. 268.
- Бабій О. Жита: [вірш] / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1922. – Кн. 4 (за серпень). – С. 62.
- Бабій О. Моя молитва: [вірш] / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1922. – Кн. 8 (за грудень). – С. 116.

1923

- Бабій О. Селянська колісанка: [вірш] / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1923. – Кн. 6 (за червень). – С. 118–119.

Бабій О. Ти: [вірш] / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1923. – Кн. 10 (за жовтень). – С. 134.

Бабій О. Весна: [вірш] / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1923. – Кн. 11 (за падолист). – С. 259.

1924

Бабій Ол. Відродженне: [вірш] / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1924. – Кн. X (за жовтень). – С. 1–4.

1925

Бабій Ол. I. Вона і Він («Вона і Він. Зєднались. Дух і Матерія...»): [вірш] / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1925. – Кн. 2 (за лютий). – С. 104–105.

Бабій Ол. II. Вже вірю («Вже вірю: Я звено у безконечному...»): [вірш] / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1925. – Кн. 2 (за лютий). – С. 105.

1926

Бабій Ол. Загнівались («Загнівався на тебе дуже я...»): [вірш] / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1926. – Кн. 2 (за лютий). – С. 97.

Бабій Ол. Він поет («Носити в грудях сон про святість Херувима...»): [вірш] / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1926. – Кн. 7–8 (за липень–серпень). – С. 193.

Бабій Ол. В майбутнє («Нераз боюсь, боюся дня такого...»): [вірш] / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1926. – Кн. 7–8 (за липень–серпень). – С. 196–197.

1929

Бабій Ол. Полудне (I. «Манять мене нові світи далекі...»; II. «Вже знаю, знаю і глибоко вірю...»; III. «Блаженний той, хто в серці віру має...»; IV. «Ні, Ти не там далеко та високо...»): [вірші] Літературно-науковий вістник / Ол. Бабій // Літературно-Науковий вістник. – Львів, 1929. – Кн. 3 (за март). – С. 193–195.

Бабій Ол. Nocturno (I. «Вночі, мов пугачі, десь одлетіли смутки...»; II. «І як тебе молишь? І як тебе благати?...»; III. «Заснула ти. Лежиш дрімуча, сонна...»): [вірші] / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1929. – Кн. 5 (за май). – С. 387–388.

Бабій Ол. Ніцше: сонет / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1929. – Кн. 6 (за червень). – С. 481.

Бабій Ол. Весняне («Я такий стиглий, як в жнива колос...»): [вірш] / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1929. – Кн. 6 (за червень). – С. 481–482.

Бабій Ол. Гра : [вірш] / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1929. – Кн. 6 (за червень). – С. 557.

Бабій Ол. Уривок з поеми («Сповнилося. Вже знайдено дорогу...») / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1929. – Кн. 7–8 (за липень–серпень). – С. 582.

Бабій О. 3 гір («Там, де зелені гори Карпати...») : [вірш] / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1929. – Кн. 10 (за жовтень). – С. 898–914.

Бабій Ол. 3 гір («Там, де зелені гори Карпати...») : [вірш] / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1929. – Кн. 10 (за жовтень). – С. 898–914.

Рецензії, статті, розвідки

1922

Бабій О. [Рец. на кн. :] Мельник М. По той бік греблі : оповідання / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1922. – Кн. 9 (за грудень). – С. 81–82.

1923

Бабій О. Літературні журнали в 1922–23 роках: [стаття] / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1923. – Кн. 10 (за жовтень). – С. 181–182.

Бабій О. [Рец. на кн. :] Гренджа-Донський В. Золоті ключі : Поезії / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1923. – Кн. 11 (за падолист). – С. 281–282.

1924

Бабій О. [Рец. на кн. :] Бобинський В. Тайна танцю / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1924. – Кн. 2 (за лютий). – С. 183–184.

Бабій О. [Рец. на кн. :] Василь Атаманюк. Нова єврейська поезія. Антологія. Вид. «Друкар». К., 1923, ст. 36, 8 / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1924. – Кн. 3–4 (за март і цвітень). – С. 348. (Рубр. «Бібліографія»).

Бабій Ол. [Рец. на кн. :] Микола Гоголь. Тарас Бульба, істор. повість. Переклав Володимир Супранівський. Вид. «Ока». Коломия, 1924 / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1924. – Кн. 3–4 (за март і цвітень). – С. 349–350. – (Рубр. «Бібліографія»).

1925

Бабій Ол. [Рец. на кн. :] Павло Тичина. Вітер з України. Поезії. Харків 1924. Вид. «Червоний шлях». Стор. 84, 8 / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1925. – Кн. 2 (за лютий). – С. 182–184. – (Рубр. «Бібліографія»).

Бабій О. [Рец. на кн. :] Євген Маланюк. Стилет і стилос. Вірші. Подебради. 1925. Вид. «Київ» / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1925. – Кн. 9 (за вересень). – С. 91–93. – (Рубр. «Бібліографія»).

1926

Бабій О. [Рец. на кн. :] Мати, сценічна картина. Написав Євген Рудий (Вид. «Дівочий театр») Мукачево, 1926 / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1926. – Кн. 11 (за падолист). – С. 281. – (Рубр. «Бібліографія»).

1929

Бабій О. Идеологічні основи сучасної західноукраїнської літератури / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1929. – Кн. 7–8 (за липень–серпень). – С. 595–607.

Бабій О. Идеологічні основи сучасної західноукраїнської літератури (закінчення) / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1929. – Кн. 9 (за вересень). – С. 809–814.

Бабій О. Микола Євшан (Федюшка). Його життя і творчість / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1929. – Кн. 10 (за жовтень). – С. 898–914.

Бабій Ол. Микола Євшан (Федюшка). Критичний огляд творчості М. Євшана / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1929. – Кн. 11 (за листопад). – С. 975–986.

Бабій Ол. [Рец. на кн. :] Уляна Кравченко. В житті є щось..., поезії, Коломия. 1929, Загальна книгозбірня / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1929. – Кн. 11 (за падолист). – С. 1026–1027. – (Рубр. «Бібліографія»).

Бабій Ол. Микола Євшан (Федюшка) / О. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1929. – Кн. 12 (за грудень). – С. 1056–1067.

1930

Бабій Ол. Микола Євшан (Федюшка). Під прапором мистецтва / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1930. – Кн. 1 (за січень). – С. 36–47.

Бабій Ол. Микола Євшан (Федюшка). Євшан публіцист / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1930. – Кн. 2 (за лютий). – С. 110–117.

Бабій Ол. Фридрих Ніцше (В тридцять роковини смерті) / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1930. – Кн. 11 (за листопад). – С. 994–1001.

1931

Бабій Ол. Фридрих Ніцше (Продовження) / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1931. – Кн. 1 (за січень). – С. 33–40.

Бабій Ол. Фридрих Ніцше (Продовження) / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1931. – Кн. 2 (за лютий). – С. 160–166.

Бабій Ол. Фридрих Ніцше (Докінчення) / Ол. Бабій // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1931. – Кн. 3 (за березень). – С. 274–279.

Переклади

1922

Еренбург І. В Софіївському соборі: [вірші]; [пер. з рос. О. Бабія] / І. Еренбург // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1922. – Кн. 7 (за падолист). – С. 12.

Еренбург І. Внуки будуть дивуватися...: Із збірки «Какуни»: [вірші]; [пер. з рос. О. Бабія] / І. Еренбург // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1922. – Кн. 7 (за падолист). – С. 29.

1923

Єсенін С. Загибіль вовка: [вірші]; [пер. з рос. О. Бабія] / С. Єсенін // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1923. – Кн. 2 (за лютий). – С. 113.

1925

Єсенін С. У рідному селі: [вірш]; [пер. з рос. Ол. Бабія] / С. Єсенін // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1925. – Кн. 7–8 (за липень–серпень). – С. 244–245.

О. Бабій в літературно-критичній оцінці часопису:**1922**

Р. Ц. [Рец. на кн. :] Бабій О. Гнів: новели / Р. Ц. // Літературно-науковий вістник. – Відень, 1922. – Кн. 5 (за вересень). – С. 189–190.

1923

Донцов Д. Про «молодих» / Д. Донцов // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1923. – Кн. 11 (за падолист). – С. 267–280.

Шкрумеляк Ю. [Рец. На кн. :] Ол. Бабій. Із циклів: «Прамати» і «Під шум Прута». Накл. Вид-ва Новина. – Львів, 1923. ст. 32, мал. 8. Окладинка роботи артиста маляра П. Ковжуна / Ю. Шкрумеляк // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1923. – Кн. 12 (за грудень). – С. 373–374.

1925

Меріям. Нарис сучасної галицької поезії / Меріям // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1925. – Кн. 9 (за вересень). – С. 70–79 (Є про «Митусу» і Бабія).

1926

Дорошенко В. [Рец. на кн. :] Олесь Бабій. Родинна тайна. Драма на 3 дії (В-во «Русалка»). Львів, 1926, с. 48+8 / В. Дорошенко // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1926. – Кн. 10 (за жовтень). – С. 184–186. – (Рубр. «Бібліографія»).

1927

Devius. [Рец. на кн. :] Олесь Бабій Гуцульський курінь, поема / Devius // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1927. – Кн. 6 (за червень). – С. 90–91. – (Рубр. «Бібліографія»).

«Нові книжки» // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1927. – Кн. 4 (за квітень). – С. 383. Згадано книгу О. Б. «Гуцульський курінь», поема, Прага, 1927, ст. 154, 8 (Накл. Групи української Національної Молоді).

1930

«Нові книжки» // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1930. – Кн. 7–8 (за липень–серпень). – С. 743. Зазначено видання збірки поезій О. Бабія «Перехрестя» (В-во «Новина», Львів, 1930, ст. 68).

М. Ур. [Рец. на кн. :] Олесь Бабій. За щастя оманю, еротики, Львів, 1930, вид. «Новина», ст. 48, 8. / М. Ур. // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1930. – Кн. 2 (за лютий). – С. 189–190. – (Рубр. «Бібліографія»).

1931

Т. З. [Рец. на кн. :] Ол. Кузьма : Листопадові Дні із ілюстраціями і шкіцями. Льва, 1931, накл. автора, стр. 444. / Т. З. // Літературно-науковий вістник. – Львів, 1930. – Кн. 7–8 (за липень–серпень). – С. 933. – (Рубр. «Бібліографія»). Полеміка рецензента із оцінками О. Бабія у часописі «Час» причин фінальної поразки стрілецької армії у листопадових днях.

1933

Р. – ар. [Рец. на кн. :] Критика. Ч. : 1–2, 7–8, 1932. Життя і революція. Кн. 1, 2–3, 1932 / Р. – ар. // Вістник. – Львів, 1933. – Р. I. – Кн. 1. – (січень). – С. 75–76.

Реакція на Антологію української поезії, яку видали в радянській Україні В. Атаманюк, Е. Плужник, Ф. Якубовський – на те, що вони в літературній «української буржуазії» Галичини догледіли «революційну силу» – і в поезії О. Бабія теж.

1935

М. Л. 3 пресового фільму / М. Л. // Вістник : місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. – Львів, 1935. – Р. III. – Кн. 2 (січень). – С. 150–155.

У полемічній репліці щодо критеріїв ідентифікації «львівських поетів» у Варшавському «Тижневику ілюстрованому» автор зазначає, що О. Бабій «вже від кількох літ у Львові не мешкає», хоч дописує до львівських видань, але «У Львові не пише».

1937

Граничка Л. [Рец. на кн. :] 1) Ол. Бабій. Дві сестри. Повість. Вид-во Сад ч. 1. Львів 1936 16 стор. 128; 2) Володимир Бірчак. Проти закону. Повість на тлі поезій 12-го віку. Зі словом автора і передмовою Л. Нигрицького. Укр. Б-ка ч. 45 Львів, 1936. 16, стор. 127. Обгортка рисунку Е. Козака / Л. Граничка // Вістник. – 1937. – Р. V. – Кн. 2 (лютий). – С. 155–156. – (Рубр. Бібліографія»).

Граничка Л. [Рец. на кн. :] Ол. Бабій. Останні. Повість з визвольної війни. В-во Сад ч. 2. Львів 1937 16 стор. 217 / Л. Граничка // Вістник. – 1937. – Р. V. – Кн. 6 (червень). – С. 472–473. – (Рубр. Бібліографія»).

1938

М. З. 3 пресового фільму / М. З. // Вістник. – 1938. – Р. IV. – Кн. 9 (вересень). – С. 579–682.

Полемічний відгук на статтю О. Бабія в газеті «Українські вісті» про Лесю Українку «Чверть століття по смерті Лесі Українки»: Ол. Бабій «не любить того світогляду»..., який «сьогодні аж приходиться у нас до голосу» (с. 679). З інтонацій можна зрозуміти, що О. Бабій уже не працює із «Вістником», і, можливо перед тим мав якісь ідейного характеру розходження з редакцією.

1939

М. Л. 3 пресового фільму / М. З. // Вістник. – 1939. – Р. VII. – Кн. 3 (березень). – С. 230–232. Пряма світоглядна незгода, майже неприховане вороже ставлення до

доробку О. Бабія у газеті «Українські вісті», із тематикою та характером його публікацій.

**THE PERIOD OF JOURNAL «LNV» – «VISTNYK» IN OLES BABII'S
LIFE: BIBLIOGRAPHIC AND BIOGRAPHIC ASPECTS**

Oksana Utrisko

*Ivan Franko National University of Lviv,
Universytetska Str., 1, Lviv 79000, Ukraine*

This article is devoted to the period of Journal «LNV» – «Vistnyk» in O.Babii's life. The priod is determined qualitative. Bibliographic and biographic approach of O.Babii's creations appeal to t6he sdea creative universalism for the study into O.Babii's creations.

Key words: O. Babii, Journal «LNV»–«Vistnyk», bibliography, universalism, biography.

**ПЕРИОД «ЛНВ» – «ВЕСТНИКА»
В ТВОРЧЕСКОЙ ЖИЗНИ ОЛЭСЯ БАБИЯ:
БИБЛИОГРАФИЧЕСКИЙ И БИОГРАФИЧЕСКИЙ АСПЕКТЫ**

Оксана Утриско

*Львовский национальный университет имени Ивана Франко,
ул. Университетская, 1, Львов 79000, Украина*

Обращено внимание на период «ЛНВ»–«Вестника» в жизни Олэся Бабия, который осмыслен с точки зрения продуктивности и ценности. С помощью библиографического и биографического похода к наследию писателя в журнале актуализированна идея творческого универсализма, которая может оказатися перспективной для работы над всем творчеством О. Бабия.

Ключевые слова: О. Бабий, журнал «ЛНВ»–«Вестник», библиография, универсализм, биография.

Стаття надійшла до редколегії 17.02.2011
Прийнята до друку 15.03.2011

